

CATALUNYA- PARIS.

Portavéu
DEL
CENTRE CATALÀ
de París ❧ ❧ ❧

Any I

Desembre, 1903

Núm. 12

Aquest periòdic s'envia gratis a tots els socis del CENTRE CATALÀ de París.

Preu de subscripció, ànich, pera els no socis: 5 francs l'any

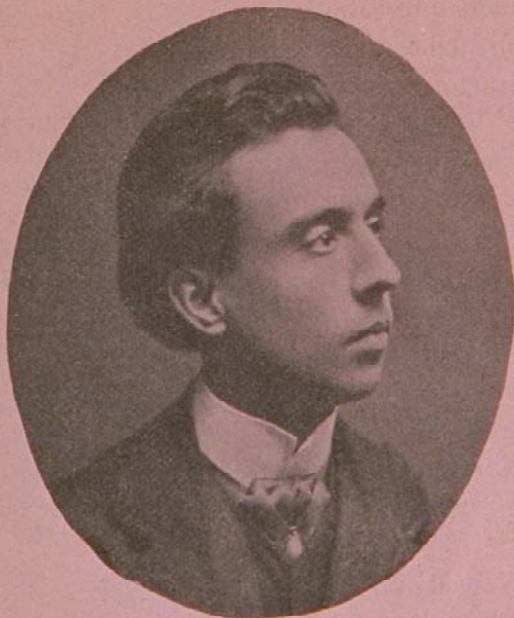
Las planas d'aquest periòdic están obertas a tots els escriptors catalàns, que 'ns vulgan honrar ab llur collaboració literària.

Direcció y Administració: 4, rue Caumartin, PARIS

ELS CATALÀNS DE PARÍS

JOSEPH BALART

Esplet de bons pianistas — de bons artistes en general — que 'ns ha donat fins ara la nostra benvolguda terra de Catalunya, no està encara en camí d'extingirse. Ab molta dificultat trobaríam una altra regió d'Espanya, ahont el bon gust per las cosas del Art y l'espírit musical dominessin d'una manera tant manifesta y ab un esclat tant incontestable. Y si 'ns concretéssim al piano, potser no trobaríam en cap nació de las qu'envian a París els seus deixebles més aplicats una provincia que, com la de Catalunya, comptés ab un nombre tant considerable d'artistas de vàlua; entre els quals abundan els que han arribat a conquistar primers premis en el Conservatori.

¿A qué citar noms? Tothóm els coneix, y en la memoria de tots están els triomfs de tota mena que han sapigut assolir en concursos y concerts en Ricardo Viñes, en Santiago Riera, la Mercé Rigalt, l'Enrich Montoriol, en Matías Miquel, y altres encara ab que podria allargar la llista.

Empró tots aquets son ja coneguts del públich parisench fa molt temps, pogueuent dirse d'ells que tenen ja la seva reputació consagrada. Tots ellés han fet brillar el bon nom de Catalunya y d'Espanya aquí a París y, per aixó sol, els hi devém agrahiment. En cambi, n'hi ha d'altres que, molt joves encara, quasi sortits apenas de l'adolescencia, brillan de claror intensa en un cercle reduhit, sense que aixó vulga dir que valguin menos. Las circunstancias no 'ls han encara favoregut prou pera llensarse al gran mó-

viment ahont s'elaboran las veritables nombra-días, ó be son massa modestos pera atrevirse á afrontar las contingencias, sempre inseguras, del éczit.

Y un d'aquestos joves, apenas nascuts ahir, que s'troban en condicions de mesurarse ab més de un dels que ja brillan á París per l'esclat de llurs qualitats artísticas, es el pianista Joseph Balart.

No es certament un desconegut en la nostra terra. Ha estudiat á Barcelona desde la edat de vuit anys, y en tots els cursos seguits en el Conservatori d'aquella ciutat ha guanyat primers premis y coronas que fan d'ell un dels millors deixebles que en aquestos últims anys ha tingut aquell establiment. La professora D.ª Carme Matas, qui li doná sempre, ademés, llissóns particulars, pot estar enorgullida de l'éczit de la seva obra, ajudant á fer d'en Balart un artista de molt de talent y de molta valentia.

Aváns de venir á París en els comensaments de l'any passat y quan apenas comptava 19 anys, en Balart es feu sentir dos vegadas en els salóns del Ateneu Barcelonés, y allí tothóm va predirli un esdevenir brillant en sa carrera. ¿Es cumplirán las profecias? Jo crech que sí. Tantas vegadas com l'he sentit, s'ha renovat en mí la convicció ferma de que el jove Balart era de la pasta dels verdaders artistas, dels que saben lo que fan quan posan llurs mans á las teclas y dels que posseheixen l'intuició necessaria —quesols es donada als que saben sentir l'Art en samés genuina expressió psicológica —pera interpretar als grans mestres de la música.

En Beethoven y en Bach, en Chopin y en Schumann, y no cal dir qu' en Wagner, el colós de la música contemporania, heusaquí els predilectes autors qu' en Balart estudia á totas horas y que arribarán á fer d'ell l'artista eminent que ja comensa á dibuixarse cada volta que s' decideix á sortir un poch de la seva indomptable modestia.

Y ab tot y aixó, ens oblidavam d'un detall: el de donar aquí—y ho fem ab molt gust—el nom de D. Pere Oliva, de Barcelona, gracias á quals esforços y estímuls de tot género, en Balart haurá pogut prepararse á París el brillant

pervindre que acabarà per conquistarse ab el seu talent y las sevas energías.

El *Centre Catalá* de París l'ha aplaudit moltes vegadas y l'compta entre els seus millors socis. En son nom saludém en ell á una futura gloria de la patria.

JORDI CATALÁ Y MONTSERRAT

DESEMBRE

Arraulidet, ferit per la gelada,
sobre una branca seca, aquest matí,
el derrer rossinyol de l'encontrada,
tot recordant l'amor de sa estimada,
ha llensat l'últim trí;
trí llastimós, gemech de despedida,
l'últim anhel, l'últim alé de vida.
A la fredor de glas que 'l vent exhala,
els ulls mitg cluchs, ab tremolor de febre,
el caparró acotat dessota l'ala,
ha caygut, mort, sobre un crestell de gebre.

* * *

Lluny y tot sol, vensut per la tristesa,
y plorant mentalment,
buscant recorts d'amor y de bellesa,
ha volat vers á tú mon pensament.
Y sentint el dolor que del cor brota
si l'glas d'anyorament reb gota á gota,
que 'l fa sagná y glapir;
y sense ven per refile una nota,
m'ha escapat un sospir.
Y recordant els raigs del sol d'un dia,
que no tornarán més,
he desitjat ser rossinyol, m'aymia...
perque 'l fret me matés!...

F. GIRBAL JAUME.

